

Včielky



Jaroslav Čierny

Jaroslav Čierny



Včielky



Ilustrovala Ivana Vargončíková



Autor:	© Jaroslav Čierny
Grafika:	Zuzi Maat
Korektúra:	Silvia Valkovič
Ilustrácie:	© Ivana Vargončíková
Vydavateľstvo:	© Elist s. r. o., Liptovský Mikuláš
Rok vydania:	2022

ISBN: 978-80-8197-464-9 pdf

Lastovička

Aký je to vtáčik?

To je lastovička.

Hlávočku má malú,

biele bruško má.



Spevom nežným,
ako v tvojich modlitbičkách,
aj štebotom sa ti,
synček, podobá.

Keď sa náruživ
do tvorenia oddá,
v miestach svojich hniezdísk
veselosťou hrá.

Všetečná a ľahká,
spev čistý jak voda,
priestor popohládza,
vánku podobná.

A keď máš aj tieseň
vo svojom srdiečku,
ako to už ľudia
zavše mávajú,

poteš svoje očká,
hľad' na lastovičku,
nech potom spokojne
v mieri búvajú.





Včielky

Kam sa všetky včielky
toľko ponáhľajú?
Každá chce byť prvá,
blúdiac lúčinou.

Veru akoby ich,
hýrivo sa hrajúc,
v okvetenom svete
Boh bol pošibol.

Im však každú z ich hier
slnce predpisuje,
veď zaplniť prácou
dni im dané je.



A čo ľuďom nie je,
im vždy určené je,
obťažkaným k pádu
mať vždy nádeje.

Aj piesenka tklivá
rozjasnieva čielko
a dušička zreje
v práce bzučaní,

aby si aj ty raz
bol takouto včielkou,
tvorením svet plniac,
a nie túlaním.

Motýle

A či tamto všade
kvietky poletujú?
Nie, to začarúva
svet roj motýlí.

Od kvetov ich veru
sotva rozoznajú,
každý si tak ľahko
s nimi pomýli.

Keď podpráža slnce,
jeden belasie sa,
druhý zrumenený
ako dievča zbožkané,

